

Sygn. akt VII U 200/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: Ewa Sęk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 listopada 2015 r. w Warszawie

sprawy E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem (...) Sp. z o.o. w W.

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 29 grudnia 2014 r. znak: (...)

-oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 200/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 grudnia 2014 r., nr: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. obniżył podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne E. M. zatrudnionej u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i ustalił, że w okresie od dnia 01 lipca 2014 r. podstawa wymiaru składek dla ubezpieczonej zgłoszonej do ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania umowy o pracę w ww. firmie wynosi 2.000,00 zł brutto miesięcznie.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że nie kwestionuje faktu świadczenia przez E. M. pracy na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku księgowej, jednakże jego wątpliwości budzi przyznane jej wynagrodzenie w kwocie 8.000,00 zł brutto w sytuacji, w której pomimo zmiany wymiaru etatu od dnia 01 lipca 2014 r. z 1/2 na pełen etat, kolejne aneksy do umowy o pracę nie wprowadzały zmian w zakresie wykonywanych przez nią obowiązków. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że wyniki przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego u płatnika składek – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przedłożone przez niego w trakcie tego postępowania dokumenty, jak również całokształt okoliczności sprawy świadczą o tym, że wysokość wynagrodzenia E. M. ustalona w porozumieniu z dnia 01 lipca 2014 r. zmieniającym umowę o pracę zawartą w dniu 17 grudnia 2012 r. jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Organ rentowy podkreślił, że początkowo wnioskodawczyni była zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 01 stycznia 2013 r. na stanowisku księgowej w wymiarze czasu pracy, wynoszącym 1/4 etatu za wynagrodzeniem miesięcznym brutto

w wysokości 1.000,00 zł. Następnie aneksem z dnia 30 sierpnia 2013 r. został zmieniony wymiar czasu pracy na 1/2 etatu bez zmian w wynagrodzeniu, natomiast aneksem z dnia 01 lipca 2014 r. został zmieniony wymiar czasu pracy na pełen etat z jednoczesnym zwiększeniem wynagrodzenia do kwoty 8.000,00 zł brutto. Organ rentowy zwrócił uwagę, że zadania i zakres odpowiedzialności ubezpieczonej po dniu 01 lipca 2014 r. nie uległy zmianie w stosunku do wcześniejszego okresu zatrudnienia, a zmiana umowy w zakresie etatu i kwoty wynagrodzenia była podyktowana chęcią świadczenia przysługi osobie bliskiej, ponieważ strony deklarując kwotę wynagrodzenia w wysokości 8.000,00 zł miały świadomość wyższej kwoty świadczeń z ubezpieczenia społecznego od tak ustalonej podstawy wymiaru składek. W ocenie organu rentowego w tym względzie, nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że ubezpieczona pozostaje w związku małżeńskim z wiceprezesem Spółki (...) Sp. z o.o. w W. Z. M., co zapewne ułatwiło stronom swobodne kształtowanie postanowień umowy. Mając na uwadze powyższe okoliczności, organ rentowy uznał, że zatrudnienie odwołującej za wynagrodzeniem miesięcznym brutto w wysokości 8.000,00 zł jest pozbawione ekonomicznych korzyści i jednocześnie nie świadczy o docenieniu pracownika przez pracodawcę.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił także, że autonomia woli stron w kształtowaniu postanowień umowy o pracę, w tym dotyczących wynagrodzenia, podlega ochronie jedynie w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa, a strony obowiązane są respektować nie tylko interes jednostkowy, lecz także mieć wzgląd na interes publiczny. Fakt, że cel zawarcia umowy o pracę w postaci osiągnięcia świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest sprzeczny z ustawą, nie może jednak oznaczać akceptacji dla nagannych i nieobojętnych społecznie zachowań korzystania ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych, przy ustalaniu wysokiej podstawy wymiaru składek na stosunkowo krótki okres czasu przed zajściem zdarzenia rodzącego uprawnienie do świadczenia z ubezpieczenia społecznego (np. urodzeniem dziecka) w celu uzyskania przez osobę ubezpieczoną naliczonej od takiej wysokości podstawy wymiaru świadczeń z ubezpieczenia społecznego. W ocenie organu rentowego, powyższe okoliczności dają zatem podstawy do stwierdzenia, że ustalenie wynagrodzenia w wysokości 8.000,00 zł brutto miesięcznie było czynnością pozorną, zmierzającą wyłącznie do podwyższenia podstawy wymiaru składki, a tym samym wysokości świadczenia, przysługującego ubezpieczonej tytułem zasiłku chorobowego. Na tej podstawie organ rentowy na mocy zaskarżonej decyzji z dnia 29 grudnia 2014 r., nr: (...) ustalił podstawę wymiaru składek dla E. M. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w okresie od dnia 01 lipca 2014 r. w wysokości 2.000,00 zł brutto (decyzja z dnia 29 grudnia 2014 r., nr: (...) k. 1-5 a.r.).

E. M., działająca poprzez swojego pełnomocnika w osobie męża Z. M., złożyła w dniu 08 stycznia 2015 r. odwołanie od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 29 grudnia 2014 r. nr (...), wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że podstawa wymiaru składek na jej ubezpieczenia społeczne, jako pracownika płatnika składek (...) Sp. z o.o. w W. od dnia 01 lipca 2014 r. wynosi 8.000,00 zł brutto. Uzasadniając swe stanowisko odwołująca podniosła, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych bezpodstawnie, bezprawnie i niezgodnie ze stanem faktycznym przyjął w stosunku do niej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w zaniżonej wysokości. W tym względzie, odwołująca wskazała, że we wrześniu 2014 r. zdiagnozowano u niej chorobę, uniemożliwiającą jej świadczenie pracy, co zostało potwierdzone orzeczeniem wydanym przez Lekarza Orzecznika ZUS. Stwierdziła, że podejmując pracę na nowych warunkach zatrudnienia od dnia 01 lipca 2014 r. nie mogła przewidzieć, że w krótkim okresie czasu od podpisania porozumienia zmieniającego umowę o pracę z dnia 17 grudnia 2012 r. zachoruje i będzie zmuszona udać się na zwolnienie lekarskie. Wskazała, że przyznanie na jej rzecz wynagrodzenia w wysokości 8.000,00 zł było podyktowane zwiększeniem jej wymiaru czasu pracy z 1/2 na pełen etat, na co wpływ miała zwiększająca się stale ilość dokumentów finansowych oraz ilość pracy administracyjnej, jaką musiała wykonywać. Podkreśliła także, że dopiero od 2014 r. w związku z ustabilizowaniem się sytuacji finansowej w Spółce, jej pracodawca podjął decyzję o wypłacie stałych miesięcznych wynagrodzeń dla członków Zarządu Spółki w wysokości 9.000,00 zł brutto, a także podwyższone zostały wynagrodzenia pozostałych zatrudnionych w Spółce pracowników. Niezasadne jest zatem stwierdzenie organu rentowego, że taka polityka firmy jest pozbawiona ekonomicznych korzyści ze strony pracownika i nie świadczy o docenieniu go przez pracodawcę. Zdaniem odwołującej, to właśnie pozostawienie wynagrodzenia na tym samym poziomie przez długi okres czasu oraz niepartycypowanie w ogólnym sukcesie przedsiębiorstwa przez pracowników świadczyłoby o ich niedocenieniu. Odwołująca nadmieniła także, że na rynku pracy naturalnym zjawiskiem jest sytuacja, w której pracownik przez pewien okres pracuje na mało korzystnych dla siebie warunkach,

licząc, że po tym okresie pracodawca doceni go zmieniając mu m.in. warunki wynagrodzenia. Taka sytuacja miała miejsce w jej przypadku, tym bardziej, że wcześniej godziła się na pracę w mało korzystnych dla niej warunkach zatrudnienia. Jednocześnie w ocenie odwołującej przyznane na jej rzecz wynagrodzenie w kwocie 8.000,00 zł nie jest ani wysokie, ani nawet adekwatne do jej kompetencji zawodowych, jak również powierzonych jej obowiązków służbowych na stanowisku księgowej. Wskazała, że pracując wcześniej w biurze rachunkowym, miała wiedzę na temat rzeczywistych zarobków na analogicznym stanowisku pracy w charakterze głównej księgowej w innych podobnych wielkościowo spółkach i już dawno informowała Zarząd (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., że na wynagrodzenie w kwocie 2.000 zł wyraża zgodę tylko do pewnego czasu. Odwołująca zakwestionowała również stanowisko organu rentowego odnośnie tego, że poprzez niezatrudnienie nowego pracownika na jej miejsce od dnia 01 lipca 2014 r. jej zadania i zakres odpowiedzialności nie uległy zmianie. W tej mierze wskazała, że fakt nie zatrudnienia nowego pracownika w żaden sposób nie koresponduje z faktem ewentualnych zmian w zakresie powierzonych jej obowiązków oraz odpowiedzialności. Ponadto stwierdziła, że ilość zadań, jak i zakres jej odpowiedzialności stale zwiększał się wraz z rozwojem Spółki, która nie praktykuje comiesięcznej waloryzacji wynagrodzeń zatrudnionych w niej pracowników. Podkreśliła, że takie działania członków Zarządu (...) Sp. z o.o. w W. byłoby pozbawione jakiegokolwiek sensu chociażby z uwagi na fakt, że w poszczególnych miesiącach różnie kształtują się przychody Spółki, co każdorazowo implikowałoby dokonywanie zmian w zakresie wynagrodzeń pracowników, poprzez ich podwyższanie bądź obniżanie. Odwołująca zaznaczyła przy tym, że po zakończeniu zwolnienia chorobowego zamierza wrócić do pracy, natomiast do tego czasu jej obowiązki przejął Wiceprezes Zarządu, który w (...) Sp. z o.o. w W. jest odpowiedzialny za kwestie finansowe. Wskazała także, że w firmach, zatrudniających niewielką ilość pracowników, w przypadku choroby bądź urlopu konkretnego pracownika, na jego miejsce nie zatrudnia się nowych osób, a jedynie przez okres jego nieobecności, pozostała kadra ma czasowo zwiększoną ilość obowiązków. Zdaniem ubezpieczonej, również fakt, że pozostaje ona w związku małżeńskim z Wiceprezesem Zarządu ww. Spółki nie miał wpływu na ukształtowanie postanowień porozumienia zmieniającego umowę o pracę z dnia 01 lipca 2014 r. w zakresie zwiększenia wysokości jej wynagrodzenia. W tym względzie odwołująca wskazała, że przyczyną jej odejścia na zwolnienie chorobowe nie była ciąża, tylko choroba, na którą zapadła nagle i której w żaden sposób nie mogła przewidzieć ani zaplanować. W konkluzji odwołania, E. M. stwierdziła, że organ rentowy bezpodstawnie ustalił w stosunku do niej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 2.000,00 zł, gdyż winien ustalić ją na kwotę w wysokości 8.000,00 zł brutto. Powołując się na powyższe okoliczności, odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji. Wnioskodawczyni domagała się również zasądzenia od organu rentowego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odwołanie z dnia 08 stycznia 2015 r. k. 2-7 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i wskazał, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie art. 83 ust. 1 w związku z art. 18 ust. 1, art. 38 i art. 41 ust. 12 i 13 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121) oraz w związku z art. 58 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r., nr 16, poz. 93 z późn. zm.), wobec, czego jest prawnie i faktycznie uzasadniona.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie z dnia 09 lutego 2015 r., organ rentowy powtórzył argumentację zaprezentowaną w treści zaskarżonej decyzji. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jeszcze raz podkreślił, że ustalenie w stosunku do odwołującej wynagrodzenia w kwocie 8.000,00 zł było związane jedynie z chęcią uzyskania przez nią wysokich świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy wskazał, że w okresie wcześniejszego zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., tj. od dnia 01 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 1.000,00 zł brutto pomimo zmiany etatu od dnia 30 sierpnia 2013 r. z 1/4 na 1/2 etatu, a kolejne aneksy do umowy o pracę nie wprowadzały zmian w zakresie wykonywanych przez nią obowiązków. Dodał przy tym, że wysokość wynagrodzeń w firmach prywatnych nie zależy tylko od jej polityki zatrudnieniowej i możliwości finansowych. Płace mają bowiem bezpośredni wpływ na system ubezpieczeń społecznych. Od osiągniętych przez zatrudnionych pracowników przychodów zależą nie tylko składki płacone do organu rentowego, ale także wysokość wypłacanych im świadczeń. Organ rentowy zaznaczył przy tym, że nie kwestionuje samej prawdziwości zatrudnienia ubezpieczonej i faktu wykonywania przez nią pracy oraz zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, a jedynie wysokość ustalonego w stosunku do niej na podstawie porozumienia zmieniającego umowę o pracę z dnia 01 lipca

2014 r. wynagrodzenia za pracę. W ocenie organu rentowego, wynagrodzenie za pracę odwołującej zostało celowo zawyżone, jak również było nieadekwatne do wykonywanych przez nią obowiązków, które nie uległy zmianie pomimo zmiany wymiaru czasu pracy z 1/2 na pełen etat. W ocenie organu rentowego, powyższe okoliczności dają podstawy do stwierdzenia, że ustalenie wynagrodzenia w wysokości 8.000,00 zł brutto miesięcznie stanowi czynność prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c. w zw. z art. 58 § 1 k.c. – jedynie w celu uzyskania wysokich świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Na tej podstawie organ rentowy decyzją z dnia 29 grudnia 2014 r., nr: (...) ustalił podstawę wymiaru składek dla E. M. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od dnia 01 lipca 2014 r. w wysokości 2.000,00 zł brutto. Na poparcie swojego stanowiska Zakład Ubezpieczeń Społecznych przywołał orzecznictwo Sądu Apelacyjnego i Najwyższego (odpowiedź na odwołanie z dnia 09 lutego 2015 r. k. 32 a.s.).

Postanowieniem z dnia 24 marca 2015 r., Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹¹ k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (postanowienie z dnia 24 marca 2015 r. k. 39 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

E. M., urodzona w dniu (...), posiada wykształcenie wyższe. W dniu 12 czerwca 2014 r. odwołująca ukończyła studia w formie niestacjonarnej na kierunku finanse i rachunkowość w specjalności rachunkowość na Wydziale Biznesu i Stosunków Międzynarodowych Akademii (...) z siedzibą w W., uzyskując tytuł zawodowy magistra. W dniu 09 października 2014 r. odwołująca uzyskała certyfikat księgowy o Nr (...) wydany przez Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej, potwierdzający nabycie przez nią kwalifikacji i uprawnień do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. W okresie od dnia 02 stycznia 2012 r. do dnia 27 lipca 2012 r. wykonywała pracę na podstawie kolejno zawieranych umów zlecenia na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., gdzie do jej obowiązków należała obsługa bieżąca klientów biura, wystawianie faktur VAT i przesyłanie ich do klientów, wprowadzanie danych do systemów księgowych i płacowych oraz wykonywanie innych bieżących zleceń. Z tego tytułu odwołująca uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości od 2.000,00 zł do 3.000,00 zł netto (dyplom k. 15-16, umowa zlecenia nr (...) k. 17-18, k. 21-22, umowa zlecenia nr (...) k. 19-20, certyfikat księgowy Nr (...) k. 25 a.r., zeznania odwołującej k. 100-102 a.s.).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 04 października 2011 r. Przedmiotem jej działalności podstawowej według Polskiej Klasyfikacji Działalności jest wykonywanie instalacji elektrycznych. Z kolei do zakresu działalności pomocniczej ww. Spółki należy wykonywanie instalacji wodno-kanalizacyjnych, cieplnych, gazowych i klimatyzacyjnych, wykonywanie pozostałych instalacji budowlanych, roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych, wykonywanie pozostałych robót budowlanych wykończeniowych, pozostała sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową, straganami i targowiskami, naprawa i konserwacja urządzeń elektrycznych oraz produkcja pozostałych gotowych wyrobów metalowych, gdzie indziej niesklasyfikowana. Od momentu powstania ww. Spółki w skład jej zarządu wchodzi P. K., pełniący jednocześnie funkcję Prezesa Zarządu oraz Z. M., powołany do pełnienia funkcji Wiceprezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. w W., prywatnie mąż odwołującej E. M.. Z tytułu pełnienia powyższych funkcji, zarówno Prezes Zarządu, jak również Wiceprezes Zarządu ww. Spółki obok wynagrodzenia podstawowego w wysokości 3.000,00 zł brutto, otrzymują także wynagrodzenie dodatkowe w kwocie 6.000,00 zł brutto. W 2014 r. Spółka zatrudniała łącznie 5 osób włącznie z członkami Zarządu, natomiast w 2013 r. zatrudniała 4 pracowników (odpis z KRS k. 89-94 a.r.).

W dniu 17 grudnia 2012 r. E. M. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., reprezentowaną przez Prezesa Zarządu – P. K., umowę o pracę na czas nieokreślony. Odwołująca została zatrudniona na stanowisku księgowej w wymiarze 1/4 etatu za wynagrodzeniem miesięcznym brutto w wysokości 1.000,00 zł. Jako datę rozpoczęcia świadczenia pracy wskazano dzień 01 stycznia 2013 r. Odwołującą obowiązywał zadaniowy system czasu pracy. W dniach 02-03 stycznia 2013 r. odwołująca odbyła szkolenie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie instruktażu ogólnego, jak i stanowiskowego. W dniu 30 sierpnia 2013 r. strony zawarły porozumienie zmieniające dotychczasową umowę o pracę, na mocy którego zwiększeniu uległ wymiar czasu pracy odwołującej z 1/4 na 1/2 etatu. Pozostałe warunki umowy o pracę z dnia 17 grudnia 2012 r. pozostały bez zmian. W dniu 08 listopada

2013 r. odwołująca przedłożyła zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku księgowej u ww. płatnika składek (zaświadczenie lekarskie z dnia 08 listopada 2013 r., umowa o pracę z dnia 17 grudnia 2012 r., zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy – dokumentacja zgromadzona w aktach osobowych odwołującej, zeznania odwołującej k. 100-102 a.s.).

Do obowiązków odwołującej na stanowisku głównej księgowej należało prowadzenie ksiąg rachunkowych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., przygotowywanie deklaracji podatkowych oraz innych dokumentów do Urzędu Skarbowego oraz Krajowego Rejestru Sądowego, sporządzanie sprawozdań finansowych Spółki, a także pomoc w organizacji pracy biura. Każdy sporządzony przez odwołującą dokument musiał być zatwierdzony przez przynajmniej jednego członka Zarządu Spółki. Odwołująca miała także upoważnienie do odbioru korespondencji Spółki. Do czasu zatrudnienia odwołującej w firmie za kwestie biurowo-księgowe odpowiedzialny był jej mąż, będący jednocześnie Wiceprezesem Zarządu – Z. M.. Jednocześnie z chwilą zatrudnienia odwołującej w Spółce to Z. M. sprawował bezpośredni nadzór nad prawidłowością wykonywanych przez nią obowiązków służbowych, które przez cały okres pracy E. M. w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. pozostawały jednakowe, pomimo dokonywanych zmian w zakresie zwiększania obowiązującego ją wymiaru czasu pracy. Wynagrodzenie odwołującej było płatne na jej rzecz w formie przelewów bankowych na wskazany przez nią rachunek bankowy. Odwołującą obowiązywał zadaniowy system czasu pracy, nie podpisywała ona listy obecności, nie miała także stałego miejsca świadczenia pracy, albowiem w umowie z dnia 17 grudnia 2012 r. jako miejsce jej wykonywania wskazano wyłącznie W. (bilans za okres od dnia 11 sierpnia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. k. 35-37, k. 39-51, bilans za okres od dnia 01 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. k. 55-69, rejestr VAT k. 71-83, deklaracja roczna o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2013 r. k. 95-101, k. 105-109, rejestr korespondencji przychodzącej i wychodzącej k. 113-115, historia operacji k. 117-157, dowody wypłaty k. 159 a.r., zeznania odwołującej k. 100-102 a.s.).

W okresie od dnia 11 sierpnia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. odnotowała zysk w kwocie 404.471,38 zł, przy jednakowej stracie za wskazany powyżej okres czasu. Z kolei w okresie od dnia 01 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. suma aktywów ww. Spółki wyniosła łącznie 650.302,62 zł, przy takiej samej wartości pasywów we wskazanym powyżej okresie. Za okres od dnia 01 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. suma aktywów w Spółce wyniosła 984.416,18 zł przy takiej samej sumie pasywów za wskazany okres czasu. W tym czasie zysk Spółki wyniósł łącznie 165.601,81 zł netto (bilans za okres od dnia 11 sierpnia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. k. 35-37, k. 39-51, bilans za okres od dnia 01 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. k. 55-69, k. 173-187 a.r., rachunek zysków i strat za okres od dnia 01 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. k. 62 a.s.).

W dniu 01 lipca 2014 r. strony zawarły kolejny aneks do umowy o pracę z dnia 17 grudnia 2012 r. na mocy którego zwiększeniu uległo wynagrodzenie odwołującej do kwoty 8.000,00 zł brutto miesięcznie, przy jednoczesnym zwiększeniu jej wymiaru czasu pracy do pełnego etatu. Pomimo zwiększenia wymiaru czasu pracy odwołującej z 1/2 na pełen etat, zakres jej obowiązków nie uległ zmianie. We wrześniu 2014 r. u odwołującej została zdiagnozowana depresja pod postacią zaburzeń adaptacyjnych oraz wegetatywnych o charakterze somatycznym. Przyczyną zachorowania odwołującej był stres związany z pracą zawodową u poprzedniego pracodawcy (...) Sp. z o.o. w W. oraz atmosfera, jaka panowała w tym zakładzie pracy, która negatywnie odbiła się na stanie zdrowia odwołującej. Z tego względu, odwołująca była zmuszona poddać się psychiatrycznemu leczeniu ambulatoryjnemu, które trwało od dnia 03 września 2014 r. do dnia 13 lutego 2015 r. Przez cały okres leczenia odwołująca otrzymywała zwolnienia lekarskie m.in. w okresie od dnia 04 września 2014 r. do dnia 04 marca 2015 r. W tym czasie E. M. nie była bowiem zdolna do pracy w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku księgowej z powodu nasilonych objawów reakcji lękowo-depresyjnej. W związku z powyższym odwołująca wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego. Z uwagi na niezdolność E. M. do pracy i wystąpienie przez nią do organu rentowego z ww. wnioskiem, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wszczął postępowanie kontrolne i wydał w dniu 29 grudnia 2014 r. decyzję nr: (...) mocą, której ustalił w stosunku do niej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w okresie od dnia 01 lipca

2014 r. w wysokości 2.000,00 zł brutto. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że przedstawione w toku postępowania wyjaśniającego dowody świadczą o faktycznym wykonywaniu pracy przez E. M., kwestionując jednak wysokość przyznanego na jej rzecz wynagrodzenia w wysokości 8.000,00 zł, które zostało ustalone w porozumieniu zmieniającym z dnia 01 lipca 2014 r.

W uzasadnieniu decyzji, Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że wyniki przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego u płatnika składek – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przedłożone przez niego w trakcie postępowania wyjaśniającego dokumenty, jak również całokształt okoliczności sprawy świadczą o tym, że wysokość wynagrodzenia E. M. ustalona na kwotę 8.000,00 zł jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Jednocześnie organ rentowy uznał, że ubezpieczona nigdy nie osiągała tak wysokiej podstawy wymiaru składek, a płatnik składek nie zatrudniał nigdy osób z tak wysokimi podstawami. W ocenie organu rentowego, w tym względzie, nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że ubezpieczona pozostaje w związku małżeńskim z wiceprezesem Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., co zapewne ułatwiło swobodne kształtowanie postanowień umowy. Ponadto tak wysokie wynagrodzenie odwołującej było również nieadekwatne do wykonywanych przez nią obowiązków, które nie uległy zmianie pomimo zmiany wymiaru czasu pracy z 1/2 na pełen etat. Na tej podstawie organ rentowy na mocy zaskarżonej decyzji z dnia 29 grudnia 2014 r., nr: (...) ustalił podstawę wymiaru składek dla E. M. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w okresie od dnia 01 lipca 2014 r. w wysokości 2.000,00 zł brutto (decyzja z dnia 29 grudnia 2014 r., nr: (...) k. 1-5, ponaglenie do zawiadomienia o wszczęciu postępowania z dnia 29 października 2014 r. k. 163, zawiadomienie o wszczęciu postępowania k. 197-199 a.r., dokumentacja medyczna k. 78-83, opinia biegłej sądowej z zakresu psychiatrii M. P. z dnia 21 września 2015 r. k. 84, zeznania odwołującej k. 100-102 a.s.).

Po odejściu E. M. na zwolnienie lekarskie, (...) Sp. z o.o. w W. nie zatrudniła na jej miejsce nowego pracownika. Jednocześnie dotychczasowe obowiązki odwołującej przejął jej mąż, będący Wiceprezesem Zarządu ww. Spółki – Z. M.. Na przełomie września i października 2014 r. ww. Spółka zatrudniła jedynie asystenta Ł. Z., który pomaga Wiceprezesowi Zarządu w wykonywaniu obowiązków o charakterze administracyjnym za wynagrodzeniem miesięcznym brutto w wysokości 3.500,00 zł. Powyższy pracownik zajmuje się także dokonywaniem wyliczeń w ramach poszczególnych projektów budowlanych pod kątem montażu instalacji elektrycznych, jak również zajmuje się dostawą materiałów oraz ustalaniem cen w zakresie świadczonych przez Spółkę usług. Umowa o pracę zawarta pomiędzy odwołującą, a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została rozwiązana na mocy porozumienia stron w dniu 05 marca 2015 r. Od października 2015 r. odwołująca jest zatrudniona w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na stanowisku księgowej i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 4.000,00 zł brutto (umowa o zmianie umowy o pracę z dnia 01 lipca 2014 r., świadectwo pracy z dnia 05 marca 2015 r. - dokumentacja zgromadzona w aktach osobowych odwołującej, zeznania odwołującej k. 100-102, przesłuchanie zainteresowanego P. K. k. 102-103 a.s.).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego z dnia 29 grudnia 2014 r., nr: (...), E. M. złożyła odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie sądowe (odwołanie z dnia 08 stycznia 2015 r. k. 2-7 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych i osobowych odwołującej. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Zeznaniom odwołującej E. M. (k. 100-102 a.s.) oraz zainteresowanego P. K. (k. 102-103 a.s.) Sąd Okręgowy dał wiarę jedynie częściowo, tj. w zakresie zawarcia umowy o pracę z dnia 17 grudnia 2012 r. oraz dwóch porozumień zmieniających określone w niej warunki zatrudnienia, tj. porozumień z dnia 30 sierpnia 2013 r. oraz z dnia 01 lipca 2014 r., a także w zakresie wykonywania przez odwołującą obowiązków o charakterze księgowym, albowiem zeznania w tej części korespondują ze sobą, a nadto znajdują oparcie w rzeczowym materiale dowodowym zebrany w sprawie, tj. w sporządzonych przez odwołującą bilansach za okres od dnia 11 sierpnia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r., od 01 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., od dnia 01 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. oraz w sprawozdaniach finansowych za wskazane powyżej okresy czasu i deklaracjach podatkowych sporządzonych

do Urzędu Skarbowego. Sąd nie podzielił jednak zeznań odwołującej odnośnie jej twierdzeń, co do wykonywania dodatkowych obowiązków po dniu 01 lipca 2014 r., aż do chwili przejścia na zwolnienie lekarskie, z czym związane było podwyższenie wynagrodzenia odwołującej do kwoty 8.000,00 zł brutto. W tym zakresie odwołująca nie przedłożyła bowiem żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń, także w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego przed organem rentowym. Fakt ten natomiast – gdyby w istocie zaistniał – mógł zostać, w ocenie Sądu, bez trudu udowodniony, mając na względzie stanowisko księgowej, które odwołująca zajmowała. Jednakże zarówno w aktach sprawy, w tym w aktach organu rentowego i aktach osobowych odwołującej brak jest jakichkolwiek dokumentów sporządzonych przez odwołującą w okresie od lipca do września 2014 r. (poza rejestrem VAT złożonym do Urzędu Skarbowego w dniu 28 lipca 2014 r.), w tym w zakresie opracowanych przez nią wyliczeń w ramach prowadzonych przez zainteresowanego dwóch dużych inwestycji prowadzonych przez developera (...) pn. (...) oraz (...) na B. pod kątem montażu instalacji elektrycznych, na którą to okoliczność odwołująca powoływała się w swoich zeznaniach. Ponadto zmiana w zakresie obowiązków odwołującej od wskazanej powyżej daty nie wynika także z kolejno zawieranych aneksów do umowy o pracę z dnia 17 grudnia 2012 r., które nie wprowadzały żadnych modyfikacji w tym zakresie. Należy również zauważyć, że w aktach sprawy brak jest także pisemnego zakresu obowiązków odwołującej na zajmowanym przez nią stanowisku pracy. Z tego względu, to na wnioskodawczyni spoczywał ciężar udowodnienia zasadności swoich twierdzeń, odnośnie zwiększonej liczby zadań od dnia 01 lipca 2014 r., któremu to obowiązkowi odwołująca jednak nie sprostała.

W konsekwencji, Sąd Okręgowy nie dał również wiary zeznaniom stron w zakresie w jakim wskazywały one na zasadność ustalenia w stosunku do odwołującej wynagrodzenia w wysokości 8.000,00 zł brutto miesięcznie. W sprawie nie została bowiem wykazana konieczność zatrudnienia odwołującej za tak wysokim wynagrodzeniem, tym bardziej że wcześniej odwołująca była zatrudniona w wymiarze 1/2 etatu i z tego tytułu otrzymywała uposażenie w wysokości 1.000,00 zł. Należy również zauważyć, że porozumienie zmieniające umowę o pracę z dnia 30 sierpnia 2013 r. również przewidywało zwiększenie wymiaru czasu pracy odwołującej z 1/4 na 1/2 etatu, jednak wówczas wynagrodzenie odwołującej (nawet gdyby przyjąć, że w związku ze zmianą wymiaru etatu zwiększeniu uległy także jej obowiązki służbowe) nie uległo zmianie. W tym względzie zarówno odwołująca, jak i zainteresowany nie wyjaśnili bowiem w sposób przekonywujący okoliczności dotyczącej różnicy, jaka pojawiła się w zakresie wynagrodzenia na zajmowanym przez nią stanowisku pracy, tym bardziej, że jak już zostało wskazane powyżej z akt sprawy nie wynika, aby od dnia 01 lipca 2014 r. obowiązki odwołującej uległy jakiegokolwiek zmianie. Ponadto zważyć należy, że wysokość wynagrodzenia powinna także uwzględniać sytuację finansową podmiotu odpowiedzialnego za jego wypłatę. W rozpoznawanej sprawie podkreślenia wymaga, że zysk spółki za okres od dnia 01 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. wyniósł łącznie 165.601,81 zł, co w przełożeniu na okres 2 miesiące daje kwotę w wysokości ok. 27.600,30 zł. Z kolei wynagrodzenie odwołującej za miesiące lipiec i sierpień 2014 r. (także 2 miesiące) wyniosło łącznie 16.000,00 zł co stanowi więcej niż połowę uzyskanego przez Spółkę przychodu. Jednocześnie zauważyć należy, że wynagrodzenie odwołującej na stanowisku księgowej nie odbiegało znacznie od wynagrodzenia uzyskiwanego przez członków Zarządu zainteresowanej Spółki, a więc osób sprawujących w Spółce najwyższe funkcje, co również świadczy o jego zawyżonej wysokości. Co więcej o braku konieczności zatrudnienia odwołującej za wynagrodzeniem w wysokości 8.000,00 zł świadczy także fakt, że po jej odejściu na zwolnienie lekarskie Wiceprezes Zarządu – Z. M. zatrudnił asystenta w osobie Ł. Z., który wykonuje obowiązki tożsame do obowiązków odwołującej, jednakże za wynagrodzeniem dużo niższym, a mianowicie w wysokości 3.500,00 zł brutto. Odwołująca wskazała co prawda, że dodatkowo wykonywała także czynności o charakterze księgowym, których ww. pracownik nie wykonuje, jednak w tym zakresie obowiązki te przejął Z. M., który wykonywał je również przed udaniem się odwołującej na zwolnienie lekarskie. Fakt ten świadczy zatem o tym, że Z. M. nie widział zarówno konieczności, jak i potrzeby zatrudnienia w Spółce nowego pracownika na stanowisku samodzielnej księgowej, tym bardziej, że po powrocie ze zwolnienia lekarskiego odwołująca nie powróciła do pracy w Spółce, łącząca strony umowa o pracę została rozwiązana, natomiast odwołująca podjęła zatrudnienie w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na stanowisku księgowej, gdzie z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 4.000,00 zł brutto. Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy uznał, że ustalenie wynagrodzenia odwołującej w oparciu o porozumienie zmieniające z dnia 01 lipca 2014 r. na poziomie 8.000,00 zł brutto nie znajduje żadnego uzasadnienia. Jednocześnie w ocenie Sądu fakt, że odwołująca jest żoną Wiceprezesa Zarządu zainteresowanej Spółki Z. M. stanowił przyczynę nagłej zmiany jego decyzji w przedmiocie

ukształtowania wynagrodzenia odwołującej na wyższym poziomie, tym bardziej, że zdawał on sobie sprawę ze złego stanu psychicznego swojej żony wobec, którego istniała realna obawa udania się przez nią w najbliższym czasie na zwolnienie lekarskie. Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy odmówił ww. zeznaniom przymiotu wiarygodności.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy oparł się także na opinii biegłej sądowej z zakresu psychiatrii M. P. (k. 84 a.s.), która wskazała, że ubezpieczona nie była zdolna do pracy w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku księgowej od dnia 04 września 2014 r. do dnia 04 marca 2015r. z powodu nasilonych objawów reakcji lękowo-depresyjnej. Opinię sporządzoną przez lekarza specjalistę z zakresu psychiatrii, Sąd Okręgowy w całości podziela, albowiem jest ona jasna, przekonująca, a wnioski z niej płynące nie nasuwają żadnych wątpliwości, dodatkowo opinia ta nie została zakwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Z tego względu, powyższa opinia mogła stanowić podstawę do czynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie E. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 29 grudnia 2014 r., nr: (...) jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Stosownie do treści przepisu art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121), obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Ponadto art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 wprowadzają w odniesieniu do pracowników obowiązek ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego. Zgodnie z treścią art. 13 pkt. 1 cytowanej ustawy obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w okresach – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania stosunku pracy.

Z kolei art. 18 ust. 1 ustawy stanowi, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12.

W myśl art. 20 ust. 1 ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Zgodnie zaś z art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

Na gruncie cytowanych przepisów bezspornym pozostaje fakt, że wynagrodzenie zasadnicze ubezpieczonych, będących pracownikami stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe. Bezspornym jest również fakt, iż w świetle utrwalonego orzecznictwa organ rentowy ma prawo kwestionować wysokość podstawy wymiaru składek, jeżeli uważa, że składka jest zawyżona w celu uzyskania przez stronę wyższych świadczeń (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005 r., II UZP 2/05). W niniejszej sprawie organ rentowy nie kwestionował jednak faktu zatrudnienia wnioskodawczynie w oparciu o umowę o pracę, a więc nie kwestionował samego tytułu ubezpieczenia. Z tego powodu, Sąd przyjął, że tytułem do ubezpieczenia była umowa o pracę zawarta w dniu 17 grudnia 2012 r. pomiędzy płatnikiem składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., a odwołującą E. M..

Kwestią sporną wymagającą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie była natomiast wysokość wynagrodzenia odwołującej ustalona w stosunku do niej w porozumieniu zmieniającym umowę o pracę z dnia 01 lipca 2014 r. na kwotę w wysokości 8.000,00 zł. Organ rentowy powołując się bowiem na brak zmiany zakresu powierzonych odwołującej obowiązków służbowych od dnia 01 lipca 2014 r., wysokość otrzymywanego przez nią wynagrodzenia w okresie przed podpisaniem powyższego aneksu oraz powiązania rodzinne E. M. z Wiceprezesem Zarządu Spółki Z. M. stwierdził, że podstawą wymiaru składek powinno być wynagrodzenie w wysokości 2.000,00 zł brutto miesięcznie, natomiast

ustalone w aneksie z dnia 01 lipca 2014 r. wynagrodzenie w wysokości 8.000,00 zł jest zawyżone. Organ rentowy argumentował przy tym, że wysokość wynagrodzenia E. M. jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

W niniejszej sprawie, Sąd nie miał wątpliwości, że ustalona w kwestionowanym porozumieniu zmieniającym z dnia 01 lipca 2014 r. kwota wynagrodzenia odwołującej w wysokości 8.000 zł mogła być uznana za wygórowaną, albowiem była nieadekwatna do zakresu obowiązków pracowniczych wypełnianych w rzeczywistości przez E. M., które w warunkach zatrudnienia na pełen etat były tożsame z zakresem prac wykonywanych przez nią podczas zatrudnienia na 1/2 etatu. W toku postępowania odwołująca nie wykazała jakoby w związku z zawarciem w dniu 01 lipca 2014 r. aneksu do umowy o pracę nałożono na nią dodatkowe obowiązki uzasadniające zwiększenie należnego jej wynagrodzenia. W ramach zatrudnienia na 1/2 etatu wnioskodawczyni zajmowała się dokumentacją księgową Spółki, co polegało na sporządzaniu bilansów finansowych, rachunków zysków i strat oraz sprawozdań finansowych, rejestrów VAT, a także deklaracji podatkowych do Urzędu Skarbowego. Odwołująca zajmowała się także sprawami administracyjnymi związanymi z organizacją pracy biura. Praca wykonywana przez odwołującą w pełnym wymiarze czasu pracy pokrywała się jednak z czynnościami wykonywanymi przez nią na 1/2 etatu. Z kolei okoliczności zatrudnienia wnioskodawczyni w pełnym wymiarze czasu pracy za zwiększonym wynagrodzeniem, które były opisywane w czasie rozprawy zarówno przez zainteresowanego, jak również ubezpieczoną nie wskazywały na żadne dodatkowe czynności uzasadniające zmianę wymiaru czasu pracy, jak również wynagrodzenia. Odwołująca powoływała się wprawdzie na to, że pomagała Wiceprezesowi Zarządu w dokonywaniu wyliczeń w ramach dwóch dużych projektów inwestycyjnych (wyliczenia w zakresie gniazdek i lamp), aczkolwiek w tym zakresie nie przedstawiła żadnej stosownej dokumentacji. Jednakże nawet gdyby przyjąć, że odwołująca zadanie to wykonała, to po pierwsze wskazać należy, że czynność ta nie była nader skomplikowana, a nadto miała charakter jednorazowy wobec czego nie uzasadniała przyznania na jej rzecz stałego wynagrodzenia w aż czterokrotnie zwiększonej wysokości. Wskazać również należy, że także w zakresie wykonywania pozostałych obowiązków odwołująca przedłożyła nieliczne dowody potwierdzające ich wykonywanie w postaci 3 bilansów z dnia 30 marca 2013 r., za okres od dnia 11 sierpnia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r., od 01 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., od dnia 01 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r., sprawozdań finansowych za wskazane powyżej okresy, które stanowiły załącznik do ww. bilansów, deklaracji podatkowych za rok 2013 oraz rejestru VAT, który został przez nią złożony w Urzędzie Skarbowym w dniu 28 lipca 2014 r. Mając zatem na uwadze ilość oraz rodzaj wskazanych powyżej dokumentów, stwierdzić należy, że ich sporządzenie nie mogło wygenerować po stronie odwołującej zbyt dużych nakładów pracy, a co za tym idzie nie wymagało poświęcenia zbyt dużej ilości czasu. Ponadto płatnik składek w okresie zatrudnienia odwołującej zatrudniał wyłącznie 5 pracowników, wobec czego odwołująca nie posiadała nadmiernych obowiązków związanych ze składaniem deklaracji do ZUS. Jednocześnie w aktach sprawy brak jest pisemnego zakresu obowiązków odwołującej na zajmowanym przez nią stanowisku pracy. Nie jest zatem możliwe dokonanie porównania w zakresie tego, jakie odwołująca wykonywała czynności przed dniem 01 lipca 2014 r., a jakie po tej dacie. Okoliczność ta nie wynika również z załączonych do akt sprawy dokumentów. W tym zatem zakresie odwołująca nie sprostowała stawianym jej wymaganiom procesowym, albowiem jej twierdzenia, co do zwiększenia zakresu jej obowiązków od dnia 01 lipca 2014 r. nie znalazły żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Zatrudnienie odwołującej w pełnym wymiarze czasu pracy nie było także, zdaniem Sądu, uzasadnione ekonomicznie. Płatnik składek wyjaśnił wprawdzie, że powodem zwiększenia wynagrodzenia E. M. do kwoty 8.000,00 zł była konieczność sporządzania przez nią większej ilości dokumentów, nie wskazał jednak konkretnie, o jakie dokumenty chodzi. Podnieść również należy, że w okresie, w którym odwołująca była zatrudniona za wynagrodzeniem w wysokości 8.000,00 zł, łączny przychód Spółki za cały rok wyniósł 165.601,81 zł, co w przełożeniu na okres 2 miesięcy daje kwotę w wysokości ok. 27.600,30 zł. Z kolei wynagrodzenie odwołującej za miesiące lipiec i sierpień 2014 r. (także 2 miesiące) wyniosło 16.000,00 zł, co stanowi więcej niż połowę uzyskanego przez Spółkę przychodu za ten okres. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że wynagrodzenie odwołującej na stanowisku księgowej nie odbiegało znacznie od wynagrodzenia uzyskiwanego przez członków Zarządu zainteresowanej Spółki, a więc osób sprawujących w Spółce najwyższe funkcje, co także świadczy o jego zawyżonej wysokości. Tak kształtującą się niewielką różnicę w wynagrodzeniu pomiędzy odwołującą, a Prezesem, czy Wiceprezesem Zarządu, Sąd uznał za rażącą i nieprawdopodobną. W szczególności mało prawdopodobne jest to, aby księgowa zarabiała jedynie 1.000,00 zł

brutto mniej od Prezesa bądź Wiceprezesa Zarządu Spółki. Co więcej o braku konieczności zatrudnienia odwołującej za wynagrodzeniem w wysokości 8.000,00 zł świadczy także fakt, że po jej odejściu na zwolnienie lekarskie Wiceprezes Zarządu – Z. M. zatrudnił asystenta w osobie Ł. Z., który wykonuje obowiązki tożsame do obowiązków odwołującej, jednakże za wynagrodzeniem w wysokości 3.500,00 zł brutto. Odwołująca wskazała co prawda, że dodatkowo wykonywała także czynności o charakterze księgowym jednak w tym zakresie obowiązki te przejął Z. M., który wykonywał je również przed udaniem się odwołującej na zwolnienie lekarskie. Fakt ten świadczy zatem o tym, że Z. M. nie widział zarówno konieczności, jak i potrzeby zatrudnienia w Spółce nowego pracownika na stanowisku samodzielnej księgowej, tym bardziej, że po powrocie ze zwolnienia lekarskiego odwołująca nie powróciła do pracy w Spółce, podejmując nowe zatrudnienie w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na stanowisku księgowej, gdzie otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 4.000,00 zł brutto, natomiast łącząca strony umowa została rozwiązana.

Sąd dostrzegł również, że odwołująca jest żoną Wiceprezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., zaś jej zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy za zwiększonym wynagrodzeniem nastąpiło na krótko przed udaniem się przez nią na zwolnienie lekarskie z powodu zaburzeń lękowo-depresyjnych, które u odwołującej nasiliły się na skutek negatywnej atmosfery panującej w poprzednim miejscu pracy. Z tego względu, jak sama zeznała odwołująca, po odejściu z poprzedniego miejsca zatrudnienia planowała podjąć pracę o wiele mniej stresującą. Zdaniem Sądu, to właśnie ta okoliczność była decydująca dla zatrudnienia odwołującej w Spółce, w której Wiceprezesem Zarządu jest jej mąż Z. M., który niewątpliwie, jako jej najbliższy członek rodziny czuwał nad tym, aby odwołująca nie była nadmiernie obciążana obowiązkami służbowymi z uwagi na zły stan zdrowia, o którym świadczy choćby konieczność poddania się przez nią leczeniu ambulatoryjnemu w okresie od dnia 04 września 2014 r. do dnia 04 marca 2015 r. oraz brak w aktach sprawy aktualnego zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku księgowej u ww. płatnika składek. Trudno również przyjąć, aby mając świadomość złego stanu zdrowia odwołującej E. M., jej mąż Z. M. nakładał na nią zbyt skomplikowane obowiązki służbowe, bądź powierzał jej ich nadmiar, tym samym wywołując u niej sytuacje stresowe. Na powyższe wskazuje m.in. okoliczność, że odwołująca wykonywała powierzone jej czynności w systemie zadaniowego czasu pracy, jak również nie miała stałego miejsca świadczenia pracy, co wynika wprost z treści zawartej w dniu 17 grudnia 2012 r. umowy o pracę. Stworzenie odwołującej tak dogodnych, a zarazem elastycznych warunków zatrudnienia miało bowiem na celu zapewnienie jej powrotu do pełnego zdrowia, a taka możliwość co wynika z zasad doświadczenia życiowego istnieje zazwyczaj w sytuacji, kiedy pracodawcą jest członek rodziny, osoba znajoma lub zaprzyjaźniona. Jednocześnie, mając na uwadze ilość i rodzaj dokumentów sporządzonych przez odwołującą na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w spornym okresie czasu, które zostały załączone do akt niniejszej sprawy, brak jest podstaw do uznania, że odwołująca w rzeczywistości wykonywała czynności, uzasadniające przyznanie na jej rzecz tak wysokiego wynagrodzenia, którego wysokość w sposób prawidłowy została ustalona w umowie o pracę z dnia 17 grudnia 2012 r. na kwotę w wysokości 1.000,00 zł brutto w wymiarze 1/2 etatu, co w wymiarze pełnego etatu daje kwotę w wysokości 2.000,00 zł brutto, którą to kwotę organ rentowy słusznie przyjął na gruncie zaskarżonej decyzji z dnia 29 grudnia 2014 r.

Niekwestionowanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych istnienia stosunku pracy wymaga od organu rentowego ingerencji w określeniu podstawy wymiaru składki, jeśli z okoliczności sprawy wynika, że wynagrodzenie ubezpieczonego pracownika było ustalone wbrew zasadom godziwej i ekwiwalentnej zapłaty za pracę (art. 13 k.p.), przy tym nie może być całkowicie deprecjonowana wola stron (art. 11 k.p.). Generalnie tylko wtedy można mówić o zarzucanej przez organ rentowy w niniejszej sprawie sprzeczności postanowień umowy o pracę o wynagrodzeniu z ustawą i zasadami współżycia społecznego, gdy wynagrodzenie to w sposób rażący odbiega od wartości wykonywanej pracy i ma na celu jedynie uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005 r., II UZP 2/05, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2008 r., II UK 215/07, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 r., III UK 7/09, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 kwietnia 2014 r., III AUa 1136/13).

W konkluzji stwierdzić należy, że zasadnie organ rentowy stwierdził w zaskarżonej decyzji, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe E. M., jako pracownika płatnika składek (...) Sp. z o.o. w W. w okresie od 01 lipca 2014 r. wynosi 2.000,00 zł brutto miesięcznie.

Reasumując, Sąd Okręgowy zgodnie z treścią art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie E. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 29 grudnia 2014 r., nr: (...), gdyż nie było podstaw do jego uwzględnienia – z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)